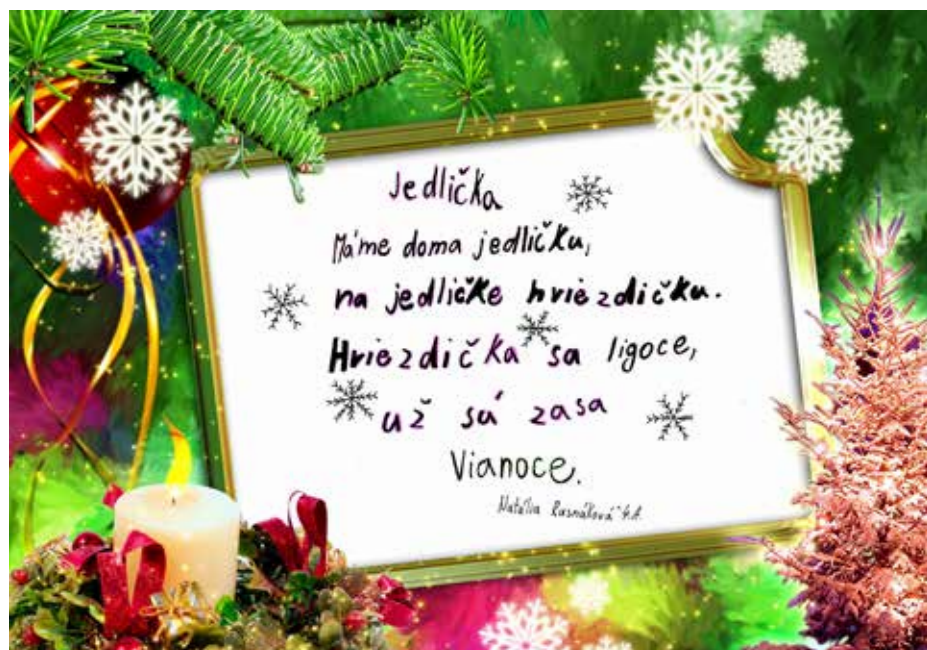

Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom č. 3/2020

Sárka Mačincová, 1.A

DNES PROSIŤ ŤA CHCEM

*Dnes prosiť Ťa chcem, Pane,
za Nový rok, čo nastane.
Nech ľudia k sebe sú milší,
nech pokoj a mier je v duši.*

*Dnes prosiť Ťa chcem, Pane,
za našich rodičov, čo máme.
Nech im dobre zdravie slúži,
veď po ňom každý z nich tak túži.*

*Dnes prosiť Ťa chcem, Pane,
za nás mladých, za naše dlane.
Nech vzťahy, slová, úprimné sú,
nech v sebe klam a faloš nenesú.*

*Dnes prosiť Ťa chcem, Pane,
za moje srdce, nech nie je chladné.
Nech dokážem odpustiť častejšie,
nech úsmevy rozdávam
vrúcnejšie.*

*Dnes prosiť Ťa chcem, Pane,
nech už rúško dole dáme.
Nech voľne sa smieme nadýchnuť,
podať ruku, objat sa, stretnúť.*

*Dnes prosiť Ťa chcem, Pane,
„za maličkosti“, ktoré
nám sú odobrané.
Za školu, voľnosť, stretnutia,
bez strachu z cudzieho kýchnutia.*

*Dnes prosiť Ťa chcem, Pane,
nech už odložíme zbrane.
Nech vážime si pokoj, mier,
nech Tvoje meno
nezmizne nám z pier.*

Karin Stašová, 8.B

Prišiel Mikuláš

Mikuláš tento rok navštívil aj dištančne učiace sa deti

so svätým Mikulášom. Ten nezabudol ani na nás doma sa učiacich a navštívil nás. Joj, ale sme sa potešili!

Žurnalistky z 8.A

ADVENT – čas očakávania

Adventné obdobie je vymedzené štyrmi nedeľami pred sviatkom narodenia Ježiška. Predstavuje tiež obdobie duchovnej prípravy na Vianoce, čas očakávania narodenia Stvoriteľa. Slovo advent pochádza z latinského „adventus“ a znamená totiž príchod.

Tohtoročný advent je spájaný aj s inými očakávaniami. Svet sa zmieta v pandémie, s ktorou sú spojené rôzne obmedzenia.

Ľudia očakávajú, čo prinesú ďalšie dni, čo prinesie nová vakcína, o ktorej sa všade toľko hovorí. Mnohí ľudia tohtoročný advent prežívajú práve preto

intenzívnejšie – v modlitbách a s vierou, že narodenie Krista, prinesie tomuto svetu slobodu, zdravie a pokoj. Veríme a modlíme sa za to aj my, žiaci našej školy.

Aj keď sa naše školské spoločenstvo rozdelilo na dve skupiny – žiakov 1. – 4., ktorí navštevujú školu a 5. – 9., ktorí sa učia dištančne, držíme spolu. Sledujeme, čo sa v škole deje a snažíme sa zapájať do aktivít aspoň na diaľku.

Jednou z takých aktivít sú aj schody k Ježiškovi, ktoré treba „vydláždiť“ dobrými skutkami. Mladší žiaci svoje dobré skutky predkladajú Ježiškovi na chodbe, no dobré skutky sa snažíme činiť i my doma. Aj naše izbičky zdobia adventné vence, pri ktorých sa spolu s rodinami modlietvame, tak ako sa modlia „jednaštyrkári“ pred vyučovaním. Obdobie adventu sa spája aj

Výzdoba školy

Schody k Ježiškovi z našich dobrých skutkov

„EUCHARISTIA – moja diaľnica do neba.“

Carlo Acutis

Blahoslavený Carlo Acutis bol mladý taliansky rímskokatolícky laik. Narodil sa 3. mája 1991 v Londýne.

Jeho rodičia Andrej Acutis, Antonia Salzano pracovali v Londýne, ale krátko po narodení Carla sa presťahovali do Milána v Taliansku.

K prvému svätému prijímaniu pristúpil už vo svojich siedmich rokoch života a 24. 5. 2003 v Miláne prijal sviatosť birmovania. Modlieval sa ruženec, týždenne sa sľavoval a pri každej sv. omši sa modlil pred svätostánkom. Vedelo sa o ňom, že má veľký záujem o počítače. Školské roky prežil v Miláne pod vedením jezuitov. Za vzor mu slúžili títo: sv. František z Assisi, sv. František a Hyacinta Martoví, sv. Dominik Savio, sv. Alojz Gonzaga, sv. Tarzicius a sv. Bernadeta Soubirousová. Známý je tým, že dokumentoval Eucharistické zázraky z celého sveta a publikoval ich na webovej stránke, ktorú sám vytvoril v mesiacoch pred smrťou na leukémiu. Bol známy svojou veselostou a počítačovými zručnosťami, ale aj úctou k Eucharistii, ktorá sa

stala hlavnou témou jeho života. Zomrel 12. 10. 2006 v nemocnici v Monze pri Miláne vo veku iba 15 rokov na leukémiu. Svoju chorobu a utrpenie obetoval za celú Cirkev a pápeža Benedikta XVI.

Dňa 13. mája 2013, na sviatok Panny Márie Fatimskej, sa začala v Miláne

za prítomnosti milánskeho kardinála Angela Scola diecézna fáza procesu blahorečenia Carla Acutisa, ktorá trvala do roku 2016. Tým získal titul Služobník Boží. 5. júla 2018 v rámci rímskej fázy procesu mu bol pápežom priznaný titul Ctihodný.

Dňa 21. februára 2020 pápež František podpísal dekrét Kongregácie pre kauzy svätých v Ríme, ktorý potvrdzuje zázrak na príhovor Carla Acutisa, čím sa umožnilo začať s prípravami na samotnú slávnosť beatifikácie.

Slávnosť blahorečenia Carla Acutisa sa uskutočnila 10. 10 2020 v Bazilike sv. Františka v Assisi, ktorej predsedal kardinál Agostino Valiini, pápežský legát pre Baziliku sv. Františka a Baziliku Panny Márie Anjelskej v Assisi. Pri oltári bola vystavená relikvia srdca v relikviári, na ktorom boli vyryté slová Carla: „Eucharistia – moja diaľnica do neba.“

Pápež František v beatifikačnom dekrete určil 12. október ako výročný deň smrti Carla Acutisa, za deň jeho liturgickej spomienky v Katolíckej cirkvi. Tento deň sme si pripomenuli aj my v škole nástenkou na hlavnej chodbe.

Nina Kolčáková, 8.A

Ruženec je kráľovná všetkých pobožností

Ruženec je po svätej omši najúčinnější prostriedok ako môžeme pomáhať ľuďom a duším v očistci. Modlitba ruženca denne vyslobodzuje veľa ľudí, ktorí by inak museli ešte veľa trpieť.

Pápež Lev X. hovorí, že sv. ruženec Svätej Panny Márie je ako múr k zastaveniu nešťastí. Svätý Páter Pio o ruženci hovorí: „Keď ho nosíš pri sebe, Satana bolí hlava. Keď ho používaš, on padá. A keď vidí, ako sa ho modlíš, omdlieva.“

A čo znamená sv. ruženec pre mňa?

Modliť sa svätý ruženec je ako pozeráť si album s fotkami z Ježišovho života.

Sadnúť si k Máriiným nohám a rozjímať s ňou o tom, ako Ježiša počala, porodila, bála sa oňho. Ako pri ňom stála celý život. Uvažovať nad bolesťou jej materinského srdca, keď ho sprevádzala na krížovej ceste a videla ho umierať. No tiež to znamená, prežívať s Máriou radosť zo zmŕtvychvstania Ježiša, až po jej vzatie do neba a korunovanie.

Keď vezmeme ruženec do svojich rúk, môžeme tak pridať k Máriiným fotkám, tie naše fotky z nášho života. Veselé, smutné. A veriť, že Mária ich predloží svojmu milovanému Synovi.

S touto krásnou modlitbou sa aj naši žiaci spojili v mesiaci október – mesiaci svätého ruženca – a prosili Pannu Máriu, aby vstúpila do našich životov a sprevádzala nás tou našou „krížovou cestou.“

Desiatkom z neho sme celý mesiac začínali vyučovanie a 19. októbra sme sa celá škola zapojila do projektu Milión detí sa modlí ruženec.

Verím, že väčšina z nás však tejto modlitbe venuje svoj čas aj počas celého roka a nielen v októbri.

Preto
„oroduj za nás, Panna Mária, Matka posvätného ruženca“.

Karin Stašová, 8.B

Odpusty tried po koroňácky

Každá naša trieda dostane už v prvom ročníku svojho triedneho patróna, ku ktorému sa prihovára a modlí.

Deti ho prosia o pomoc pri písomkách a jeho obraz majú celých deväť rokov zavesený na stene triedy. Na sviatok patróna má potom celá trieda odpust. Prežívajú ho duchovne, svätou spoveďou, účasťou na svätej omši i zábavne. Zábavnú časť tvoria rôzne hry, maškrtenie – agapé, výletíky... Tento rok sa kvôli korone veľa vecí obmedzilo. Jedno z obmedzení, zákaz podujatí mimo školy, nám zasiahlo aj naše každoročné slávenie triednych odpustov. Tohtoročné sa teda líšili od tých predošlých. Keďže sú obmedzené aj omše, odpust sa musel zaobiť bez tradičnej svätej omše. Žiakov to neodradilo a svätú omšu nahradili

5.A a sv. František

4.A odpustovala na sviatok sv. Martina v kaplnke

modlitbami a tento sviatočný deň si užívali naplo. Trieda 6.A má triedneho patróna Pátra Pia. Tento sviatok slávil 23.septembra. Začali Korunkou Božieho milosrdenstva v naše školskej kaplnke. Pozreli si animovaný film o ťažkom živote Pátra Pia a nakoniec

sa vydali opieť si slaninku či klobásku do neďalekého lesíka. Dňa 30. septembra slávila triedny odpust trieda 8.B. V tento deň slávi sviatok svätý Hieronym. Je patrónom prekladateľov, pretože prekladal sväté písmo. Ōsmaci mali miesto celej svätej omše bohoslužbu slova v kaplnke, ranné chvály a na záver litánie k sv. Hieronymovi. Následne boli celý deň vo svojej triede, kde sa hrali hry. Odpust ukončili pizzou. Žiaci 5.A mali odpust 5.októbra. Oslavovali svojho patróna sv. Františka. Okrem modlitby bolo úlohou detí vypracovať kvízy o svätcovi, kreslili udalosti z jeho života, hrali sa hry a na záver bola pizza – agapé.

Po októbrových pandemických opatreniach ostali v škole žiaci 1. stupňa. Štvrtáci pani učiteľky Kakačkovej tak oslávili svoj odpust 11. novembra v deň sviatku svätého Martina. Deň strávili v kaplnke, kde prosili svojho patróna o milosť a potom sa zabávali rôznymi hrami. V novom kalendárnom roku pokračujeme. Veríme však, že už bez takých prísnych opatrení.

Kristína Pindjaková, 8. B

Páter Pio oroduje za 6.A

Od Šimona Vronku

Pre našich starkých

Október je mesiac venovaný starkým. V minulých rokoch bolo pravidlom, že sme si ich láskavosť, skúsenosti a dobrotu uctili pekným programom, ktorý sme pre nich pripravili a v kultúrnom dome predstavili na znak poďakovania.

Tento rok je iný. Starkých nemôžeme navštevovať, hrať sa s nimi a tráviť toľko času ako predtým, pretože sú veľmi ohrozenou skupinou v tejto neľahkej corona dobe. Žiaci 3.B, motivovaní literárnou ukážkou Ohňostroj pre deduška, im preto vytvorili krásne pozdravy. Aspoň tak im chceli pripomenúť, ako ich majú radi, ako im na nich záleží.

-red-

...a tu je Vilko s krásnym pozdravom. Starkí sa veľmi potešili

Lukáš Staš vytvoril pre starkých takéto srdiečko

Pozdravy Dominiky Grobarčíkovej

Vilko Gabriel pri výrobe pozdravu

Dominika Grobarčíková

6. B

Oblečení v bielom

Posledný septembrový deň sme sa opäť vybrali do školy celí v bielom. Bol totiž Svetový deň mlieka.

Jeho dôležitosť na zdravie človeka sme si bielym oblečením pripomenuli prvýkrát vlani. Vtedy tento deň sprevádzali aj rôzne iné akcie a aktivity,

pri ktorých sa deti mohli voľne pohybovať po škole, riešiť kvízy. Tento rok je iný. Keďže aktivity, pri ktorých sa deti z iných tried môžu stretávať, sú zakázané, deti si túto dôležitú súčasť jedálňička pripomenuli mliečnou deťatou a bielym outfitom.

Eva Perveková, 8. A

Kristián Maslaňák, 4. B

Záložky do knihy z Vráblí

Záložka do knihy spája školy

Podarilo sa! Ešte predtým ako 26. septembra nastúpili žiaci na dištančnú formu vzdelávania, stihli vyrobiť a zaslať záložky do knihy pre svojich kamarátov do školy vo Vrábľoch.

Táto škola im totiž bola pridelená ako partnerská škola v 11. ročníku tejto česko-slovenskej aktivity. Do projektu sa zapojilo 130 našich žiakov. Tí tvorili záložky na tému: Radosť z čítania ukrytá vo veršoch básní a v próze.

Menší žiaci z 1. – 4. sa už dnes tešia zo záložiek od detí z Vráblí, no tí starší sa z nich budú tešiť až po nástupe do školy, zrejme až v novom roku.

Tento milý projekt, prostredníctvom ktorého môžeme spoznať nové školy a kamarátov organizuje Slovenská pedagogická knižnica v Bratislave v spolupráci s Národným pedagogickým múzeom a knižnicou J. A. Komenského v Prahe. Naša škola sa doň pravidelne a rada zapája.

Eva Perveková, 8. A

Záložky našich žiakov

Reťazová modlitba

Pandémia koronavírusu nás všetkých zasiahla. Každého obmedzila v niečo inom. Či už dospelých v práci, mládež v škole, deti v stretávaní sa s kamarátmi, na erku ... Miesto púšťania šarkanov, opekačiek, chrumkovačiek, hier museli erkári sedieť doma a nudiť sa.

Počas tejto krízy je však potrebné rozvíjať aj duchovnú stránku, udržiavať dobrý vzťah s Bohom, modliť sa.

Za odvrátenie tejto pandémie vznikla aj modlitba. Poznáme ju z kostolov z vysielania TV Lux, Lumen. Koho iného by sme mohli prosiť o pomoc, ak nie našu patrónku Slovenska, Sedembolestnú Pannu Máriu? V tejto modlitbe prosíme o ochranu nás všetkých a skoré zastavenie pandémie. My, dievčatá z Erka, sme sa rozhodli vymyslieť aktivitu, ktorá deti namotivuje k jej modleniu a pomôže zastaviť pandémiu. Cez všetko zle by sa malo prejsť spolu s priateľmi, a preto aj táto aktivita nadväzuje na jednotu a spája nás tým najkrajším darom od Boha, teda modlitbou. Vymysleli sme teda s deťmi v škole reťazovú modlitbu. Deti sme rozdelili do skupín podľa tried a každá mala jednu vetu z tejto modlitby. Keď žiaci dokončili svoj úsek, posunuli modlitbu ďalej. Všetky

Sedembolestná Panna Mária,
Patrónka Slovenska,
prosíme ťa o tvoju
pomoc a ochranu.
Vypros uzdravenie chorým,
ochraňuj zdravotníkov,
ktorí sa o nich starajú
a odvráť šírenie choroby.
Orodaj za nás, ktorí sa
k tebe s dôverou utiekame!

Deti pri výrobe videomodlitby

časti modlitby sme natočili a potom nám kamarátka, čo sa vyzná v spracovaní videí tieto kúsočky pozliepala do výsledného celku. Ako to dopadlo, môžete nájsť na facebookovej stránke ErkoSihelné.

Kristína
Pindjaková, Karin Stašová, 8.B

Lilienka Rajniaková, 1.B

Zo Sihelného do Ameriky

Pre nás, súčasnú mládež, je akési samozrejmé, že chceme a môžeme cestovať po celom svete. Mnohí si plánujú, že po skončení štúdií navštívia tú či inú krajinu, spoznajú jej zvyky, budú v nej pracovať. Väčšina z nás už teraz navštívila viacero krajín, z ktorých si priniesla množstvo pekných spomienok.

Cestovanie dnes je rýchle a pohodlné. Situácia spojená s cestovaním však nie vždy bola taká priaznivá.

V období komunizmu sa mohlo cestovať len do socialistických krajín. Na vycestovanie bolo potrebné vyba-
viť množstvo podkladov. Tí, ktorí mali šťastie, emigrovali. No svoje rodiny už

potom až do roku 1989 nemohli navštíviť.

Medzi vojnami a po druhej svetovej vojne však ľudia cestovali hlavne za prácou.

Tu bola bieda a práve Amerika predstavovala pre tunajších ľudí vidinu lepšieho života. Mnohí odišli natrvalo a zostali pre krajanov len v spomienkach a na fotkách,

ktoré z Ameriky posielali. Niektorí sa vrátili späť, kúpili si tu pole, postavili domy.

Po osudoch takýchto dobrodruhov, ktorí cestovali i celé mesiace, aby sa dostali do bohatej Ameriky pátrali aj naši žiaci na hodinách dejepisu. Pozrite sa, čo sa dozvedeli. -red-

Vystahovalectvo v našej rodine

Často sa doma rozprávame o tom, ako sa žilo kedysi. Radi chodievame k našej babke a počúvame starodávne historky.

Aj prababka Karolínka rada rozprávala o svojom detstve. Na začiatku 20. storočia bola v našej obci bieda, chudoba.

Tieto nepravé, zlé časy ovplyvnili neskôr aj vojnové udalosti. Keďže rodiny boli mnohohдетné, otcovia boli nútení vycestovať za prácou do sveta, za zárobkami do Ameriky.

No za informáciami o vystahovalec-
tve sme museli zísť za vzdialenými
príbuznými. O predkoch, ktorí odišli

za prácou do Ameriky, nám ochotne
porozprával bratranec nášho dedka
Ignác Bjelák z Končiny a tiež strýko
nášho dedka Pavol Ferneza, ktorý je
babkin sused.

Strýko Paľo spomína na Jozefa Ferne-
zu, ktorý bol pradedkom nášho dedka
Karola. Pred 1. svetovou vojnou odišiel
do Ameriky na zárobky. Podarilo sa
mu zarobiť si peknú korunku a vrá-
til sa domov. Za tieto ťažko zarobené
peniaze si kúpil pozemky v Končine,
na ktorých potom gazdoval.

Z rodiny našej prababky Karolíny
Fernezovej, ktorá sa volala za slo-
bodna Bjeláková, odišli do Ameriky

za prácou až traja ľudia, ako spomína
ujek Ignác:

Mária Bjeláková – bola to sestra
dedkovej babky, odišla za prácou
do Ameriky. Istý čas odtiaľ aj písala
listy, no potom sa odmlčala a v rodine
nemali o nej žiadne informácie.

Anton Bjelák – manželku mal od Tr-
navy. Usadil sa v New Yorku. Tam pri-
šiel o nohu. Mal 3 dcéry, o jednej z nich
sa vie, že bola narodená v roku 1909.

Do Ameriky, konkrétne do Chi-
caga, odišiel aj Pavol Bjelák, ktorý
mal manželku z Oravského Veselého
a mali spolu jednu dcéru.

Spracovali: Alžbeta Romaňáková, 7.A,
Róbert Romaňák 6.B, Tomáš Hajdučák 8.A

Sihelčania v Amerike

Mária Fernézová s Jánom Gurom št.
na návšteve u Žofie Mačincovej

**Volám sa Matej Jašák. A chcem
vám napísať pár slov o predkoch
rodiny, ktorí museli odísť do práce**

**do Ameriky, aby mohli uživiť svoje
rodiny.**

Medzi mužmi bol aj brat manžela
mojej pra..pra..babky Anny Ferne-
zovej, rodenej Pienčákovej, Ján Ferneza. Asi
po roku vybavil pozvanie do Ameriky
sestre mojej pra..pra..prababky Márii
Pienčákovej, kde už zostali spolu a aj
sa tam zosobášili a vychovali 7 detí.

Nebol ani v Amerike ľahký život. On
pracoval v továrni a jeho manželka
bola domáca, starala sa o deti. Keď
deti vyrástli, tak tiež začala pracovať
a zamestnala sa v apateke, u nás sa
hovorí lekáreň. Po dlhšej dobe prišli
navštíviť aj Sihelné, ale neviem presne,
v ktorom roku to bolo. Pre tetu z Ame-
riky bolo veľkým prekvapením, ako
sa tu zmenil život k lepšiemu od tých
čias, čo odišli. Vravela, že je tu druhá
Amerika.

Potom navštívila Sihelné ešte
jedenkrát, ale to bolo aj posledný.
Toľko viem z rozprávania maminej
tety Margity Ďubašákovej.

Matej Jašák, 6.A

Teta Mária v modrých šatách s kvetom
so svojimi dcérami | **Dokončenie » » »**

Na fotografii sú moji prastarí rodičia Jagelkovi.

Po prvej svetovej vojne odišli za prácou do Ameriky.

Doma nechali môjho pradedka, o ktorého sa starala jeho babka. V Poľsku nastúpili na vlak a cestovali smerom k Baltskému moru. Tam potom nastúpili na loď. V USA pracovali na farme. Tam sa im narodila dcéra Júlia. Odfotili sa tam a fotku poslali na Slovensko.

O štyri roky sa vrátili späť. Za peniaze, ktoré v Amerike zarobili si kúpili v Rabči pozemok.

No po troch rokoch na Slovensku sa vrátili späť do Ameriky a navždy tam zostali.

Samuel Chudjak, 6.B

Strýko môjho dedka tiež emigroval do Ameriky. Mal chuť pracovať, no tu bola po vojne ťažká situácia a prácu si nevedel nájsť.

Na Orave nebol žiadny priemysel a čo sa dopestovalo alebo vychovalo v maštali, muselo ísť štátu na kontingenty. Po dedinách chodili vtedy ľudia a robili nábor na prácu v Amerike. Sľubovali dobré mzdy, prácu v baniach, v hutníctve. Nahovoriť sa teda dal aj strýko Anton. Cestoval tam niekoľko dní vlakmi i na lodi.

a z dcéry právnička. Na Slovensko prišiel iba raz s celou rodinou. Potom už chodil len s manželkou. Povedal, že na Slovensko by sa už nevrátil. Vraj pred pätnástimi rokmi bola situácia v Amerike lepšia ako tu. Posledných desať rokov sme však už o ňom nepočuli. Tento príbeh viem z rozprávania môjho dedka.

Tibor Somsedík, 6.A

Moja mama spomína na tetu z Ameriky takto:

„Pani Mária Pienčáková bola tetou mojej mamy.

Na Slovensko prišla na návštevu v roku 1978. Lietadlom prišla

do Prahy a tam si zapožičali auto, na ktorom prišli tu.

Vravela, že tu je Amerika, že sa tu veľa zmenilo. Ponavštevovala všetkých príbuzných a nám deťom rozdávala

Rád chodievam k babke. Často nám rozpráva príbehy, ktoré sa stali dávno predtým, ako som sa narodil. Rozprávala nám príbeh o chlapcovi, ktorý žije v Amerike a vraj to bol jej sused.

Hneď som spozornel. Volá sa Jozef Vonšák a narodil sa 1957, je to spolužiak našej tety Marienky. Keď ukončil základnú školu, odišiel za prácou do Čiech. Odišiel s kamarátom P. Butorom, ale z Čiech sa nevrátil.

Utielkol do Nemecka, kde strávil deväť mesiacov v utečeneckom tábore, kde sa naučil jazyk. Prišla tam jedna farmárka, ktorá ich zobrala do Ameriky, kde pracoval vo výskumnom ústave pre zvieratá ako pomocník.

Babka vravievala, že ujná Guľačka často plakala, lebo nevedela či je živý. Má päť súrodencov.

Teraz žije v FORDDODGE v AJOWE, je ženatý a má dve deti. Aj moja mama spomína na udalosť, keď sa po 16 rokoch vrátil pozrieť Sihelné, Slovensko.

Pripravila mu veľký plagát s nadpisom WELCOME. Bolo vtedy veľa plaču, ale už do šťastia.

Slovensko navštívil ešte trikrát. S láskou spomína na rodný kraj.

Samuel Chudjak št. 6.A

štvorfarebné perá. To bola na tú dobu veľká rarita, také tu neboli. Pamätám, že jej syn bol veľmi pracovitý. Zatiaľčo sa ona rozprávala so starým otcom, on rúbalo drevo na podpalku.“

Peter Pilátik, 9.A

Prinášame Ježiškovi dary

Nikdy nikto múdry z neba nespadol a v živote sa treba veľa učiť. To platí od nepamäti.

Koľko len stojí námahy, kým sa dieťa naučí chodiť, kým rozprávať, čítať, písať....

No tieto nadobudnuté zručnosti, vedomosti a trpezlivosť si nemôžeme nechávať len pre seba.

Treba ich neustále rozvíjať a posúvať ďalej.

Vtedy sa z nich stáva Boží dar.

Na hodine technickej výchovy sme aj my, siedmáci, nadobudli jednu novú zručnosť. Naučili sme sa robiť syr. Darček, ktorý malému Ježiškovi priniesli pastieri k jasliam. A aby sme neboli sebeckí, posúvame naše zručnosti a jeho výrobu k vám domov.

K jeho výrobe potrebujeme mlieko, syridlo, teplú vodu.

Mlieko sme si kúpili v automate. Skladovali sme ho v chladničke, potom sme ho na hodine vybrali, dali do hrnca a zohriali na potrebnú teplotu. Teplotu sme merali potravinárskym teplomerom, mlieko sme ohriali na 33,2°C. Môžeme ho zohriať tak do 35 stupňov. Doma teplotu meriame prstom, mierne ohriatie mlieka. Potom mlieko dáme z pece preč a vlejeme doň syridlo. Dáme ho na malú lyžičku, čakáme, čo to s mliekom urobí. Stane sa z neho rôsol, ktorý prekrojíme na malé kocky a zalejeme horúcou vodou, premiešame scedíme. Na cedenie použijeme vhodnú tkaninu alebo sitko, ktoré musí byť hustejšie, aby nám syr neodišiel. Necháme odkvapkať. Náš spolužiak ho stláčal. Potom syr namočíme do slanej vody. V škole sme to však nerobili, pretože hodina je krátka, ale zjesť sme ho stihli. Bol naozaj chutný, vyskúšajte teda i vy vyrobiť Jezuliatku kúsok syra.

Esťer Pitáková, Aneta Pindjaková, 7.A

Dianka Kormančíková, 1.A

Nelka Vonšáková, 3.A

SLOVENSKO...

Žijem v krajine, ktorá sa volá Slovensko.
 Celý rok sa vyskúšajú štyri ročné obdobia:
 jar, leto, jesen, zima. Každé z nich je krásne
 a niečím výnimočné a príroda sa mení.
 Máme tu veľa riek, lesov, jaskýň, hradov a
 pohorí...
 To je naše Slovensko!

JAR

LETO

JESEŇ

ZIMA

TOBIAS 4.2A

Františka Grobarčíková, 4. A

Karinka Mlynarčíková, 2.B

NA SLOVÍČKO so psychologičkou

V pondelok 19. októbra prišla do našej školy pani psychologička z Námestova.

Naša trieda (8.A) strávila prvé 2 hodiny s ňou. Na prvej hodine sme sa rozprávali o tom, čo robievame vo svojom voľnom čase. Kreslili sme si aj kruhový graf, ktorý predstavoval, akoby malo vyzerat naše ideálne trávenie času a ako to v skutočnosti vyzerá. Samozrejme, že v tom ideálnom nebola ani škola, ani učenie a už vôbec nie povinnosti. Bol tam väčšinou spánok, hranie počítačových hier, sociálne siete a podobne. Potom sme si prezreli zopár fotiek, na ktorých boli rôzne veci. Každý sme si mali vybrať jeden obrázok a následne zo všetkých vytvoriť príbeh.

Na druhej hodine sme sa začali rozprávať, aký je rozdiel medzi názorom a faktom. Na príkladoch sme to rozlišovali. Ja som si to veľmi užila, zabavila sa, naučila sa nové veci. A ešte nám odpadli 2 hodiny.

Zuzana Vonšáková

Róbert Romaňák, 6.B

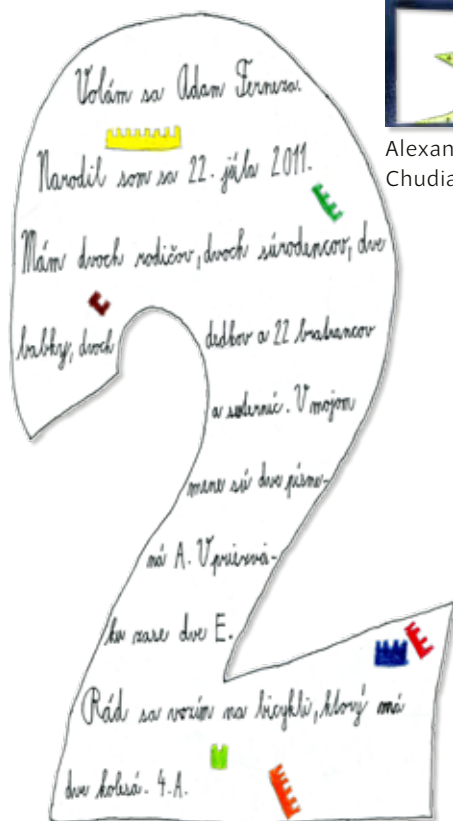
Kiara Balcerčíková, 6.B

Alexandra Chudiaková, 4.A

Marek Romaňák, 2.B

Tatiana Vronková 9.A

KOZLIATKA A VLK

Mama Kozka išla na pašu. Prípomenuť kozliatku senkrým hláskom. Vlk príbehol k domčeku. Prosil kozliatku aby mu otvorili dvere ale tie sa ani nepohli. Vlk poprosil kováča aby mu ušiel senší hlas. Vlk znova príbehol k chalúpku a prihovaril sa kozliatku senkrým hláskom. Kozliatka otvorili vlnku dvere. Vlk vbehol dnu a kozliatka poskupine nožka. Mama Kozka sa vrátila domov ale kozliatka tam neboli. Vlkmi sa pretáka. Mama Kozka volala po ňom. Počul ju kováč a prišiel. Neďaleko našli spať vlka sobovským bruchom. Kovár rospáral vlka bruch a kozliatka vyškúli v bruchom. Mamická kozliatku prísne dohovorila. Čiže: už musia byť veľmi opatrní.

1. DEVÍNSKY, VODNÍK
BOL MLADÝ A RÁD
VÝKRÚCAL DIEVKY, KEĎ
IŠLI NA JARMOK

2. MLÁDENCI SA
ROZHODLI, ŽE VODNÍKA
CHÝTIA A ZMLÁTIA

3. VODNÍK SA
PREMENIL NA KOŇA
A BEŽAL DO
BRATISLAVSKÉHO
PODHRADIA

4. KOŇA CHÝTIL
KRČMÁR

5. MATÚŠ VYSLOBODIL
VODNÍKA, KTORÝ MU
DAL 3 DUKÁTY

EVA PINDIAKOVÁ 6.B

Osemsmerovka

Evka Klušáková, 2. B

M	E	D	V	E	D	Í	K	Ý	V	O	D	A	R	Č	E	K	Č	R	P
O	A	M	A	L	Z	V	O	N	Č	E	K	E	R	O	M	A	A	O	R
R	V	O	K	I	L	O	C	E	P	A	L	CH	Í	K	S	Š	L	B	Š
Č	V	N	O	G	Z	O	K	O	D	T	I	E	Ň	O	K	E	T	Á	I
A	O	Í	Š	O	E	Á	V	A	S	E	O	P	A	L	O	L	O	T	P
K	K	V	E	T	Y	E	R	L	F	É	N	E	N	Á	K	U	P	O	L
Ž	Í	E	L	V	I	B	K	M	A	A	E	N	N	D	O	A	A	B	Á
O	R	C	A	N	T	I	V	Í	R	U	S	A	Í	A	S	K	S	O	Š
N	B	A	R	A	N	C	O	N	B	O	P	J	C	K	O	F	C	R	Ť
O	E	E	D	N	O	Y	D	Y	A	N	I	P	U	K	S	E	A	Ú	A
P	R	K	P	A	R	K	A	K	D	O	N	R	Š	Š	N	K	E	Š	U
Á	I	V	A	L	C	E	N	A	Z	M	K	V	I	CH	A	Ť	L	K	S
V	A	A	A	B	B	L	I	P	E	A	A	S	A	Y	S	U	K	O	P
A	D	L	O	O	A	A	Ť	O	I	Ž	B	L	Ť	S	K	Ú	T	E	R
N	Á	I	B	Z	R	T	N	R	V	Y	U	E	Š	E	P	K	A	Ť	Á
U	V	T	R	E	C	N	O	K	H	P	L	M	Á	N	N	E	Ý	N	V
R	I	A	U	V	A	R	I	Ť	A	T	S	I	L	S	U	H	V	O	A
O	Ť	V	S	Ť	A	R	E	I	T	S	E	R	P	P	U	M	P	A	R
K	Á	V	O	V	A	R	😊	Z	E	L	E	N	I	N	A	F	T	A	I
Ý	P	R	E	P	R	A	V	K	A	T	A	L	E	N	T	R	O	K	L

ANTIVÍRUS, BANKA, BAR, BARAN, BICYKEL, BRADA, CENA, ČOKOLÁDA, DARČEK, DÁVIŤ, DENNÍK, DNO, FARBA, HUSLISTA, HVIEZDA, CHALUPA, CHLAPEC, KAPOR, KAŠEL, KÁVOVAR, KEFKA, KEŠU, KILO, KOKOS, KONCERT, KORUNKA, KOŠELA, KOV, KRV, KVALITA, KVETY, LAMA, LEM, LIGOT, MEDVEDÍK, MÍNY, MORE, MORČA, MRÁZ, NAFTA, NAJPRV, NÁKUP, NIŤ, OBRUS, ODTIEŇ, OKO, PASCA, PARK, PÁV, PENA, PLÁŠŤ, PONOŽKA, POKUSY, POTLAČ, PREPRÁVKA, PRESTIERAŤ, PRŠIPLÁŠŤ, PUMPA, PYŽAMO, RADA, RADOVÝ, REBRÍK, RIAD, RÍŇA, ROBOT, RÚŠKO, SEN, SENO, SKLO, SKOK, SKUPINA, SĽUB, SKÚTER, SOSNA, SPEV, SPINKA, SPRÁVA, ŠEPKAŤ, TALENT, TANIER TÁBOR, UŠI, UVARIŤ, VALCE, VARIL, VEC, VÍNO, VODA, ZELENINA, ZOBLA, ZVONČEK

Táňa Kolčáková, 4. A

Alica Pindjaková, 2. A

Nela Vonšáková, 3. A

Lenka Kolčáková, 3. A

Kristína Maslaňáková, 2. B